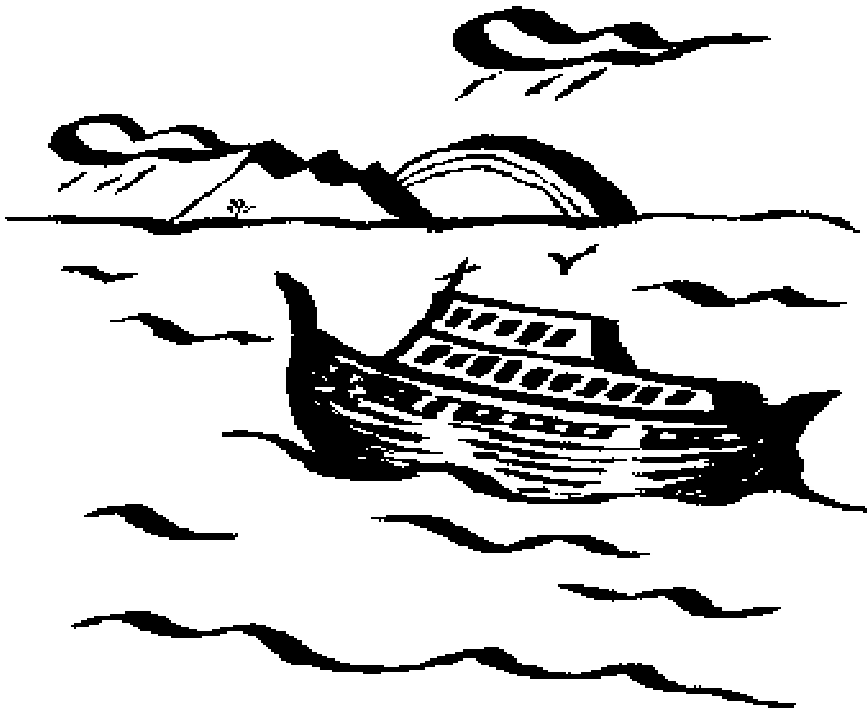

KERKBAND

L'ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

36ste jaargang
18 oktober

Zomermorgen in de bergen

Soms denk ik: God moet op de hoge bergen wonen,
tussen de wolken en de witte sneeuw;
Elk van die toppen is één van de tronen.
vanwaar hij op ons neerziet, eeuw na eeuw.
De steile wanden dragen sporen van Zijn voeten,
de blauwe lucht omhult Hem als een kleed.
De donk're dennenbomen, die eerbiedig groeten,
staan als tot eindeloos gebed gereed.
Het snelle water, dat zich langs de rotsen kronkelt,
of plots'ling bruisend naar beneden stort,
wordt vloeibaar goud wanneer het zonlicht erin fonkelt,
waarmee Gods grote naam geschreven wordt.
Hier kan ik eindeloos de wijde stilte drinken:
't rumoer der wereld dringt niet tot mij door.
Maar soms hoor ik van ver een kerkklok klinken,
dan is het, of ik eng'len zingen hoor.

Nel Benschop Uit: Licht onder de horizon

Uitbreiding kerkenraad

Cor Pors

De kerkenraad heeft Ypie Draaisma bereid gevonden om het team van de raad te versterken, waardoor voorzien wordt in één van de twee vacatures.
We zijn verheugd dat er weer een vrouwelijke medewerker het mannengezelschap "scherp" wil houden bij de discussies.
Tegelijkertijd zat de termijn er op voor Derk Rozema en Cor Pors. Deze beide heren hebben verklaard zich nog een termijn (4 jaar) te willen inzetten.
Er zijn per 1 oktober geen bezwaren binnengekomen tegen genoemde kandidaten en daarom zal Ypie op 18 oktober 2015 bevestigd worden en kunnen de twee heren aan een nieuwe termijn beginnen. We hopen dat de laatste vacature ook spoedig vervuld zal worden.

Ypie Draaisma stelt zich voor.

Op 18 oktober 2015 ben ik lid geworden van de kerkenraad van de Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia.

Mijn roepnaam is Ypie. Ik ben geboren en getogen in Garijp, een dorp in Friesland, gemeente Tietjerksteradeel, tussen Leeuwarden en Drachten. Dus een rasechte Friezin, wat aan mijn uitspraak altijd te horen zal zijn. Acht dagen na mijn geboorte ben ik gedoopt in de Geref. kerk in Garijp. Na de Mulo heb ik een opleiding gevolgd voor administratie medewerkster en als zodanig gewerkt totdat dat door gezinsomstandigheden niet meer mogelijk was.

Ik was verloofd met Allard Draaisma die stuurman op de Grote Handels Vaart was en toen die groot verlof kreeg voor studie op Terschelling, besloten we die gelegenheid te gebruiken om te trouwen om dan wat langer bij elkaar te kunnen zijn. Samenwonen was in die tijd niet gebruikelijk.

Voorjaar 1960 hebben we belijdenis van ons geloof gedaan in de Geref. kerk van Garijp. We werden gezegend met de geboorte van 2 kinderen. Een zoon en een dochter. Na enige jaren werd mijn man loods en verhuisden we naar Delfzijl. Daar wonen we prima naar onze zin, al meer dan een halve eeuw. Daar waren we lid van de gereformeerde kerk, nu zijn we dat van de PKN gemeente Delfzijl. Door het beroep van mijn man, met zijn vele onregelmatige diensten, was een vaste baan voor mij niet mogelijk maar ik volgde verschillende cursussen ,oa. Spaans en Frans en heb vele hobbies in en rond het huis.

Toen mijn ouders meer zorg nodig hadden verleende ik dat, wat nu "mantelzorg" zou heten, tot hun overlijden. Sinds 1975 komen we al met tussenpozen in Denia en omgeving en hebben daar de eerste diensten met Ds. Graafstal nog meegemaakt. Maar in een vakantie zit ook nogal eens een zondag die anders benut wordt.

Sinds 1980 hebben we een woning in Benissa waar we steeds met veel plezier zijn, vooral nu mijn man gepensioneerd is.

Wij genieten altijd van de kerkdiensten in Denia en de ontmoetingen in de kerk en ik hoop dat ik mij nu een beetje dienstbaar voor de gemeente kan maken.

Samenvatting kerkenraadsverg. (12 okt. *secretaris*)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Jan Leeuwis, van harte welkom.

De dominee houdt een inleiding over 1 Corr. 15. Dit als voorbereiding op de inloopochtend van komende dinsdag met als thema: Is er leven na dit leven?

De notulen worden ongewijzigd goedgekeurd.

De ingekomen en uitgestuurde post.

- a. We hebben bericht ontvangen van weekblad DE WEEK dat ze tegen een gunstig tarief, een jaar lang onze advertentie zullen afdrucken.
- b. Met Annelies Akkerman, de nieuwe voorzitter van de Ned. club in Denia, zijn nieuwe afspraken gemaakt over samenwerking.
- c. De 1ste felicitaties komen binnen mbt ons jubileum in dec. 2015.
- d. Een brief gekregen van ds. Warnink dat hij wenst te stoppen met zijn taak voor de wervingscommissie. De KR vindt dat jammer maar heeft daar alle begrip voor. Hem wordt eervol ontslag verleend. We zijn dankbaar voor al het werk wat hij voor onze gemeente heeft gedaan.
- e. De Nieuw Apostolische Kerk in Denia wil graag nader met ons kennismaken. Het eerste contact is gelegd.
- f. Ds. Maaïke Schepers heeft een tekst (uitnodiging) gemaakt om op te nemen in het clubblad van de Ned. Club. Het betreft het aanbieden van pastorale zorg aan leden van de Ned. Club (*zie tekst elders in dit blad*).
- g. Er wordt een nieuwe rubriek opgenomen in de Kerkband.

Jubileumcommissie.

De picknick op 27 sept. is zeer geslaagd te noemen met 70 gasten. Op woensdag 14 okt. zal opnieuw een tocht worden gemaakt naar het paleis in Gandia en het klooster buiten Gandia.

Op 4 nov. is een auto-puzzeltocht in de regio gepland en de afsluitende receptie zal gehouden worden op dinsdag 15 december. Daarvoor wordt u natuurlijk uitgenodigd, maar ook de kerken van het IPNZE, een aantal kerken in Denia en de burgemeester van deze stad. Er zal ook een artikel over ons jubileum in de HALLO verschijnen.

Pastorale zaken.

- Jan meldt dat hij al met verschillende leden afspraken heeft gemaakt. Wilt u ook dat hij u bezoekt, dan kunt u hem bereiken op tel. 965785045.
- Vacatures. Na de komst van Ypie Draaisma is er nog 1 vacature. We hopen dat we ook die vacature tzt kunnen opvullen met een 2^e vrouw.
- Zondag 18 okt. dus de bevestiging van Ypie. Alle aanwezige ambtsdraggers zullen mee doen met de handoplegging.
- Zondag 22 nov. gedenken wij onze overledenen van de afgelopen twaalf maanden.
- Het werkverslag van Maaïke Schepers is besproken. Maaïke en Hans hebben zeer veel leden bezocht.
- Het dankgebed NA de collecte, komt te vervallen.

Kerkband. Ieder wordt weer gevraagd om een bijdrage te leveren. Ook u kunt teksten aanleveren die u van belang vindt voor ons allen.

Sluiting. Jan sluit de vergadering met gebed.

**AANDACHT: zaterdagavond,
24 oktober de klok 1 uur terug zetten
s.v.p.**

Aan de kerkenraad van de gemeente van Denia'

Gewaardeerde broeders en zusters,
Het zal u niet ontgaan zijn, dat wij ons huis in Denia te koop hebben gezet. Als afscheidsgeschenk schenken Zita en ik de kerkgemeenschap (of wel de pastorie) onze twee (overjarige) fietsen en de elektrische piano. We blijven echter nog wel even lid van uw gemeente. De vriendschappelijke contacten zullen wat minder intens worden. Om deze reden en omdat mijn connecties in Nederland met predikanten in de geschikte leeftijdscategorie mindert, lijkt me nu het moment aangebroken om u te verzoeken mij te ontheffen van het lidmaatschap van de wervingscommissie. Vele jaren mocht ik met plezier dit stukje kerkenwerk verrichten als opvolger van Bert Homburg en Coby van Gelderen. Eerst samen met Hannie Knol en later met Wim v.d. Velde. Ik wens u een goede (en zoals gebruikelijk), sfeervolle vergadering toe.

Een hartelijk groet van Zita en van Everard Warnink.

LAAT "OMA" THUIS

Als jongetje van een jaar of tien moest ik vroeger op de lagere school elke maandagochtend een psalmversje opzeggen. Daar kreeg je ook een cijfer voor op je rapport.

Een tekst die indruk op mij gemaakt heeft was psalm 141 vers 3:

Zet, Heer, een wacht voor mijne lippen;
Behoed de deuren van mijn mond,
Opdat ik mij, tot genen stond,
Iets onbedachtzaams laat' ontglippen.

Ik kon goed uit mijn hoofd leren, dus op mijn rapport stond bovenaan de cijferlijst: Versje 10 Mijn andere cijfers waren beduidend lager, maar zelf was ik niet ontevreden.

Wat heeft Laat Oma Thuis nu te maken met psalm 141 vrs 3?

Alles! OMA staat namelijk voor:

OORDEEL-MENING-ADVIES

Er is, denk ik, geen enkel land te vinden, waar men zo veel uitdrukkingen bezigt over het oordelen en veroordelen van elkaar. Waar wij goed in zijn?

-iemand de maat nemen

-iemand de les lezen

-iemand de wet voorschrijven

-iemand de oren wassen

-iemand op zijn nummer zetten

Je kunt het rijtje moeiteloos aanvullen.

Ook staan we graag klaar om onze mening te geven over de ander.

Volg de nieuwsmedia maar en luister hoe men spreekt over vluchtelingen in Nederland. En ook onze adviezen hebben we al klaar liggen.

Laat "Oma" Thuis

Het is makkelijk gezegd en nog makkelijker opgeschreven.

Natuurlijk kun je die uitspraak niet letterlijk nemen.

Dat was ook niet de bedoeling van psalm 141.

Maar de strekking is duidelijk: Misschien kun je wat milder oordelen over een ander, wellicht kun je je mening eens herzien en ook wat het geven van een advies betreft hoef je niet altijd voorop te lopen.

Het thema van de startzondag was: Goede burenen voor elkaar.

Misschien krijg je wel nieuwe burenen met wie je probeert een relatie op te bouwen. Met een klein beetje minder OMA gaat dat vast lukken.

Martin de Vos (27 september 2015)

LEEG

(ingebracht door Derk Rozema)

Wat kun je nog, als je je leeg voelt lopen door al het harde nieuws van vluchtende mensen en je eigen onmacht?

"Ik ben leeg," zei de man tegen me.

"Op zondag laad ik me op in de dienst, maar dan door de week, al dat nieuws, die beelden van verdrongen en gestikte vluchtelingen, de wanhoop in veel ogen, het gebrek aan fatsoenlijke oplossingen, mijn eigen onmacht... Dan loop ik leeg." Herkenbaar?

Dat je ook als gelovig mens leeg kunt lopen door een teveel aan slecht nieuws?

Een tijdje geleden was mijn fietsband zacht. De fietsenmaker zegt: "Die band van jou is helemaal niet lek, alleen fiets jij er niet genoeg op." Oftewel: gebruik je fiets eens wat vaker, dan loopt die band minder snel leeg.

Zo is het met geloven misschien ook wel. De leegte stoppen we door te blijven oefenen en te blijven komen.

Te blijven zingen en te blijven bidden:

Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart.

ds. Hans van Ark is programmamanager Missionair Werk en Kerkgroei.

INLEIDING: Maaïke en Hans Schepers hebben deze zomer kennisgemaakt met de nieuwe voorzitter van de Ned, club in Denia (NTV).

In dat gesprek kwam oa. aan de orde dat er binnen de club soms behoefte was aan pastorale zorg. Ze vroeg of onze kerk dat kon aanbieden.

In de kerkenraadsvergadering van juni is daar positief op gereageerd.

Het volgende stukje zal opgenomen worden in het clubblad van de NTV.

NTV-pastor. Beste mensen,

Al 35 jaar bestaat er een band tussen de Nederlandse Interkerkelijke gemeenschap en de NTV. Maar die band is niet altijd even actief geweest. In mei jl. sprak Annelies (voorz. NTV) met mij om de band weer aan te trekken. D.w.z. gezamenlijk dingen doen.

Ze gaf als voorbeeld: het reisje in mei hadden we misschien samen kunnen organiseren.

En zo zijn er wel meer zaken die we samen kunnen doen.

Zelf ben ik er een groot voorstander van om elkaar van dienst te zijn. Maar ja, na twee maanden ga ik altijd weer terug naar Nederland.

In ons gesprek kwam ook de vraag of de predikant alleen voor de mensen van de kerk beschikbaar is of dat hij/zij een bredere taak als geestelijk verzorger heeft. Ook binnen de vereniging zijn er mensen die wel eens een gesprek met een pastor zouden willen. Met deze twee zaken (contact en pastor) ben ik naar de kerkenraad gegaan. In die vergadering werd positief gereageerd op het voorstel. Natuurlijk mogen de leden van de vereniging een beroep doen op de pastor.

Er kunnen momenten zijn in uw leven waarin u behoefte hebt aan een persoonlijk of geestelijk gesprek. U hoeft niet bang te zijn dat het gesprek op straat komt te liggen, want de predikant heeft een ambtsgeheim. Het gesprek hoeft niet altijd over religie te gaan maar kan ook als een "uitlaatklep" gelden.

De kerkelijke gemeenschap beschikt 12 maanden per jaar over een (wisselende) predikant in de pastorie. Schroom niet een afspraak te maken. tel. 96 578 504 5.

Met vriendelijke groet en tot ziens. Ds. Maaïke Schepers.

Donker ben ik, en mooi *(ingebracht door Henk de Jong)*

Hooglied 1:5

Twee jaar geleden was ik met World Servants op het Zambiaanse platteland.

Een aangrijpend moment beleefde ik tijdens het tienerprogramma, dat ik met twee vrouwen uit onze groep invulling gaf. We spraken over thema's als zelfbeeld, vriendschap en partnerkeuze. Ik vroeg de jongeren hun ideale partner te schetsen. Bovenaan het verlanglijstje van de jongens stond: blank. De meisjes droomden van een bruine of blanke man. Wat was er mis met hun eigen kleur?

Hoe blanker hoe mooier, zo bleek uit het gesprek dat volgde.

Het zelfde schoonheidsideaal wordt weerspiegeld op de enorme billboards voor cosmetica, scholen en kleding die in Lusaka staan opgesteld. De Afrikanen die daarop als rolmodel figureren zijn nooit zwart, maar bruin, lichtbruin zelfs. Het zelfde schoonheidsideaal huldigen overigens veel Aziatische vrouwen, die kapitalen neertellen voor obscure crèmes die de huid blanker maken. Dit schoonheidsideaal is misschien wel van alle tijden. Het plattelandsmeisje dat in Hooglied aan het woord is, zegt tegen haar seksegenoten uit de grote stad. 'Kijk niet op mij neer omdat ik donker van huid ben, omdat de zon mij heeft gebrand' Ook toen al hingen woon- en werksituatie, sociale status en schoonheidsideaal blijkbaar nauw samen.

Toen die zwarte tieners vertelden dat hun toekomstige partner het liefst blank of bruin moest zijn, moest ik denken aan een uitspraak van een zwarte theoloog, die me jaren geleden diep raakte: 'Het ergste wat de blanken ons hebben aangedaan, is dat ze ons onze huidskleur hebben leren haten'.

Misschien is het Zambiaanse schoonheidsideaal niet linea recta te herleiden tot de koloniale tijd, maar helemaal los zal het er niet van staan. Blank is de norm. Schrijnend.

Daar zit je dan met een groep Zambiaanse plattelandstieners die het liefst een lichtere huidskleur zouden hebben. Op zulke momenten kan ik niet anders dan ongelooflijk blij zijn met wat de Bijbel over God en zijn verkiezend handelen openbaart. De Heer verkiest niet iemand uit een grootmacht, maar een zwervende Arameeër (Deuteronomium 26:5), de jongste zoon uit een familie die niets in te brengen heeft (Rechters 6:15), een messias die iedere schoonheid mist (Jesaja 53:2). En Jezus verkiest zijn meest op de voorgrond tredende volgelingen niet uit de hoofdstedelijke elite, maar uit het laag aangeschreven Galilea. Het zijn boven het water bruinverbrande vissers, die direct herkenbaar zijn aan hun dialect. Het zijn zelfs analfabeten (Handelingen 4:13). Dit alles heeft een diepe bedoeling. Paulus zegt het zo: 'Wat is de ogen van de wereld onbeduidend is, heeft God uitgekozen om wat wel iets is, teniet te doen'. Gods verkiezend handelen relativeert onze menselijke statussymbolen tot op het bot. Het klaagt ze aan, stelt ze aan de kaak. En doet in één adem recht aan allen die in onze wereld geringschat worden. Black and beautiful. Dus zei ik: 'Jongens en meisjes, we zijn allemaal gemaakt door de zelfde God. En God heeft iedereen gemaakt zoals Hij wil. Hij trekt zich totaal niets aan van wat de mensen status verschaft. Zoals je bent, mag je jezelf aanvaarden, behalve je zonden. Ook je huidskleur is je van God gegeven en zoals je bent, ben je mooi'. Ik drukte één van de jongens tegen me aan en zei: 'We are brothers' En tegen de tienermeiden zei ik: 'You are so beautiful'. Waarop zij, als uit één mond zeiden: 'Thaaaaaank you'

Dank u God, voor hoe U kijkt en kiest. Mogen we in het licht van uw verkiezend handelen naar ons zelf en naar anderen kijken. En mogen die Zambiaanse tieners het dat meisje uit Hooglied van harte na zeggen: 'I am black, and beautiful'

Jan Mudde, predikant te Haarlem

Kies dan de zegen.....

(Bram Gerth)

U kent het Bijbelgedeelte vast wel, Deuteronomium 11 vanaf vers 26. waarin Mozes het volk de keuze tussen de zegen en de vloek voorlegt.

Ds. Jan Leeuwis haalt in zijn preken nogal eens een uitleg of een uitspraak van een bekende of wat minder bekende rabbijn aan om aan te geven dat er soms meer in een tekstgedeelte zit dan wij er in lezen.

Wel. Ik las een stukje van rabbijn Menno ten Brink en dat stukje ging over de keus tussen de zegen en de vloek. Rabbijn Ten Brink merkt op dat in het Hebreeuws twee werkwoordsvormen worden gebruikt. In onze vertaling is dit niet terug te vinden. De tekst begint namelijk in het enkelvoud en gaat dan verder in het meervoud. Belangrijk? Jazeker.

Persoonlijk heb ik dit Bijbelgedeelte gelezen als toespraak van Mozes tot het volk in zijn geheel. Maar de tekst begint in het enkelvoud en krijgt daardoor een veel zwaardere lading. Het wordt heel persoonlijk. Het individu moet kiezen en het collectief is afhankelijk van die keuze.

Het is alsof dat begin in het enkelvoud het individu moet wakker schudden en de mogelijkheid laat zien voor een keuze tussen de zegen en de vloek. Hier wordt benadrukt dat ieder mens een eigen verantwoordelijkheid heeft en zich nooit mag verschuilen achter anderen.

We hebben allemaal een geest en intelligentie gekregen en die moeten we dan ook gebruiken, Wij hebben de mogelijkheid om te kiezen tussen goed en kwaad en onderscheid te maken tussen het één en het ander, tussen goed en fout, tussen de zegen en de vloek. Het enige wat we moeten proberen en wat is dat vaak moeilijk, is de goede keuze te maken.

Maar de keuzes die we elke dag moeten maken tussen goed en kwaad liggen binnen handbereik.

We hoeven en kunnen de wereld niet veranderen maar we moeten wel proberen onze eigen wereld (omgeving) positief te beïnvloeden door de keuzes die we maken.

Proberen in harmonie met onze familie, burens en naaste omgeving te leven. Te zoeken naar positieve zaken.

Proberen steeds oog te hebben voor de zegeningen of die zelf proberen te creëren.

Dat in dit Bijbelgedeelte eerst het individu wordt aangesproken en dan in dezelfde zin het collectief heeft alles te maken met het feit dat wanneer we voor onszelf de zaken goed op orde hebben we er ook voor anderen kunnen en moeten zijn. We hebben allemaal de verantwoordelijkheid dat te delen met anderen om ons heen, zodat die anderen op hun beurt ook weer beïnvloed kunnen worden door onze individuele keuze voor de zegen.

Er wordt van ons verwacht dat we iets aan de wereld toevoegen om zo te trachten van de wereld een betere plaats te maken dan hij nu is.

Verbeter de wereld en begin bij jezelf. Nooit bij nagedacht dat deze uitspraak zo dicht bij Deuteronomium lag waarbij Mozes in opdracht van zijn en onze Schepper ons aanwijst en zegt:

“Maak je keuze” want jouw keuze heeft gevolgen voor je naaste en dus voor de wereld.

Inloopochtend en dagje Gandia.

Is er leven na dit leven?

Deze prikkelende vraag was het thema voor de inloopochtend op 13 okt. waar 20 mensen op af kwamen. Ik kan niks melden over de zeer persoonlijke opmerkingen maar ik kan wel zeggen dat de grote verscheidenheid in onze interreligieuze gemeente, terug te horen was in de zeer verschillende meningen. Dank aan Jan en Ria Leeuwis, die deze ochtend goed hadden voorbereid.

Paleis en klooster.

Met circa 35 mensen gingen we woensdag 14 okt. voor de 2^e keer naar Gandia (in het kader van ons jubileum programma). Een aantal leden

hadden het 1^e reisje gemist en wilden op eigen houtje de tocht over doen. Echter, de belangstelling bleek zo groot dat de jubileum commissie besloot om de tocht opnieuw aan te bieden voor allen die de 1^e tocht gemist hadden. Bram en Martine tekenden voor de organisatie (en dan weten we uit ervaring dat de organisatie perfect is).

Om 8.45 uur bij MacDonalds verzamelen en om 10 uur waren we bij de ingang van het Borgia paleis.

De gids deed zijn best om al het mooie toe te lichten. Daarna snel koffie op een terrasje en op naar het klooster: Sant Jeronimo de Cotalba (uit 1338) . Dit is het best bewaarde klooster in de provincie Valencia. Bram en Martine: Dank, dank, dank.

Mystica Teresa van Avila. *(ingebracht door Derk Rozema)*

Voor het gedachtegoed van Teresa van Avila (1515-1582) is in haar vijfhonderdste geboortjaar nog volop belangstelling.

"Teresa van Avila is één van de grote mystici. Ze heeft redelijk veel geschreven en haar werken blijven zeer actueel." Teresa's belangrijkste werk is De Innerlijke burcht (1577).

Dit boek schetst een pelgrimstocht "die leidt van een zelf betrokken concentratie op het menselijke ik naar een zelf vergeten concentratie op God."

"Ze spreekt aan door haar radicale en soms confronterende zoektocht naar verinnerlijking. Ze ontdekte dat de diepste laag van ons wezen God is.

Tegelijk is ze buitengewoon praktisch: iemand die God vindt tussen de pannen in de keuken. Dat concrete spreekt mensen ook vandaag aan".

Heilige, mystica en kerklerares

Teresia van Avila werd op 28 maart 1515 als Teresia Sanchez de Cepeda y Ahumada in Avila geboren. In 1536 trad zij in haar geboortestad toe tot een karmel klooster zonder toestemming van haar vader, die zich in 1485 van het jodendom tot het christendom had bekeerd. De Spaanse heilige gaat vooral de geschiedenis in als hervormster van de karmelieten.

In de zestiende eeuw pleitte zij samen met Johannes van het Kruis voor een terugkeer naar het echte contemplatieve leven, met daarin een centrale plaats voor armoede, afzondering en gebed.

De jonge karmeliet Johannes van het Kruis die zelf mysticus en geleerde theoloog was, werkte met haar samen om nieuwe kloosters te stichten en ook de mannelijke tak te hervormen.

De mystieke geschriften van Teresia van Avila zijn van grote betekenis voor heel de Kerk. In 1614 werd zij door paus Paulus V zalig verklaard en al in 1622 ook heilig. In 1617 werd zij patrones van Spanje. Paus Paulus VI riep haar in 1979 als eerste vrouw in de geschiedenis van de katholieke Kerk uit tot kerklerares.

Deugd en/of ondeugd van..... (*Cor Pors*)

Dit is de naam van een nieuwe rubriek in de Kerkband.

Het is een plaats waar onze gemeenteleden een leuke, interessante of een beetje ondeugende belevenis in een kort verhaal in proza kunnen weergeven.

Er is gigantisch veel talent in onze kerk en er zijn ook heel gewone mensen, die best wel eens een eerlijk verhaal kwijt willen.

In het algemeen is het niet interessant om een opsomming te lezen van : geboren vóór de oorlog, getrouwd, vier kinderen, was leraar en nu pensionista, enz. enz., maar een leuke belevenis daar is iedereen in geïnteresseerd.

Vandaar de wat prikkelende titel. Het is ook een unieke gelegenheid om elkaar eens van een andere kant beter te leren kennen.

U kunt uzelf opgeven als auteur voor de volgende maand óf u wordt door mij benaderd. Wees niet bang, durf te schrijven!

De eersten die heel bescheiden de durf hebben gehad om het spits af te bijten zijn: Jac en Marjolein Weggen.

Zij verdienen applaus! Zie hun volgende verhaal.

Het was in Vlissingen,

Dat een Tukker een Zeeuwse Schone ontmoette en hoe zij verzeild raakten in de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente Denia.

Ik zal ons even voorstellen, ik ben Jac Weggen en 43 jaar getrouwd met Marjolein Francke, we hebben 3 dochters en sinds kort wonen wij afwisselend in Moraira en Raamsdonk.

Na de lagere school had ik geen zin om te gaan studeren, werkte het liefst met mijn handen en wilde chauffeur worden bij een transportbedrijf, maar mijn vader had andere plannen voor mij.

Op school was ik geen voorbeeldleerling, er werd een compromis gesloten dat ik naar de ambachtschool mocht om voor onderhoudsmonteur te leren. Na deze opleiding te hebben

afgerond ben ik gaan werken, echter na een paar jaar kwam ik tot de conclusie dat dit niet iets was wat ik mijn hele leven wilde doen! Ik ben weer gaan studeren aan de Hogere Zeevaartschool

“De Ruyter” in Vlissingen voor Scheepswerktuigkundige op de Grote Handelsvaart. Om de studie te kunnen volgen moest ik in het Internaat “Onze Vloot” van de Zeevaartschool in Vlissingen.

Ik had een studiebeurs maar een chronisch tekort aan financiële middelen. Gelukkig kon ik een zakcentje bijverdienen door in het weekend als receptionist in het bejaardenhuis Ter Reede in

Vlissingen te werken. Dit was een leuk baantje, want je had veel contact met mensen en een goed overzicht wie er allemaal kwam en ging, vooral de verpleegsters hield ik goed in de gaten!

Op een zaterdag kwam er een leuke Zeeuwse Schone aan de balie terwijl ik dienst had. Ik was meteen van slag, het doorverbinden van de telefoon lukte niet zo goed meer, want ik had mijn gedachten niet bij de les! Het duurde niet lang voordat de Directrice kwam vragen wat er aan de hand was! Ze zag

onmiddellijk dat het niet goed met mij ging. Ik mocht mee naar de kantine en kreeg een kopje thee met een koekje.

Ik stotterde dat ik waarschijnlijk iets verkeerd had gegeten.

Vol medelijden adviseerde ze om naar huis te gaan.

Echter voor dat ik mijn boeltje gepakt had, zag ik de Zeeuwse Schone opnieuw voorbij schuiven. Ik zag kans om een afspraakje te maken en de vonk sloeg wederzijds over. Al gauw werd ik bij Marjolein thuis uitgenodigd. Mijn schoonouders waren zeer geïnteresseerd met welke zeebonk hun dochter omgang had. Ik trok de stoute schoenen aan en liftte in mijn uniform van de Zeevaartschool naar haar ouderlijk huis in Goes. Ik had mijn haren gekamd, mijn schoenen gepoetst en vond dat ik er tip top uitzag. Ik belde aan en mijn schoonvader deed de deur open. Het eerste wat hij zei was: “dag jongeman, je komt zeker voor mijn dochter”? “Als je een uniform draagt, hoort je stropdas netjes recht te zitten”, (deze was wat afgezakt door de reis) en corrigeerde deze (mijn schoonvader was Brigadier Politie en zeer correct). De grond zakte onder mijn voeten weg, gelukkig stond mijn schoonmoeder ook paraat en riep:” Thijs laat die jongen even tot rust komen”. Het ijs was toen snel gebroken. Na een kopje thee met koekje en een heerlijke salade genuttigd te hebben, werd ik in de Simca-1000 door schoonpapa en Marjolein naar het Internaat terug gebracht.

Na het afronden van mijn studie als scheepswerktuigkundige had ik vanwege mijn studiebeurs verplichtingen bij de Koninklijke Java China Pakte Vaart Lijnen en moest ik twee jaren varen in het Verre Oosten. In die tijd was er nog geen mobiele telefoon, internet of whatsapp. Er was wel een telegrafist aan boord, een beroep dat nu uitgestorven is. Ook vliegen was geen algemeen goed. Het contact bestond uit brieven schrijven, die na een week of 6 hopelijk aankwamen. Er werd hooguit een telegram gestuurd bij bijzondere gelegenheden. Na anderhalf jaar op zee is mijn vader overleden, ik zat in Japan en mocht van de Maatschappij naar huis vliegen voor de begrafenis. Na 4 weken moest ik echter weer terug naar boord. In deze periode zijn we in stilte verloofd, want als je getrouwd was mocht je echtgenote een half jaar per jaar zeedienst mee varen. Het was toen nog: verkering- verloven en dan trouwen; samen hokken was er niet bij.

Bij het eerst volgende verlof zijn we getrouwd en mocht Marjolein mee varen. We hebben samen vele reizen gemaakt; China– Japan- Nieuw Zeeland- Afrika- Zuid Amerika etc. en zijn het hele Zuidelijke Halfrond afgereisd. Als we aan wal kwamen gingen we meestal uitstapjes maken en beleefden we samen vele avonturen. Tijdens één van onze reizen op de Straat Madura, kregen we een leerling van de Zeevaartschool uit Singapore aan boord. Deze werd al gauw Liflafje gedoopt, omdat hij een moeilijke naam had, maar ook vanwege zijn eetgewoonten (smakken). We hadden lading voor Mombasa aan boord en zouden minstens 14 dagen in de haven blijven. We kregen het idee om een auto te huren en op safari te gaan in het Amboselli- en Tsavopark. Zo gezegd zo gedaan, een Volkswagen Kever gehuurd, de 4^e werktuigkundige en Liflafje gingen ook mee en we zouden een week weg blijven. We hadden niets geboekt of gereserveerd, volgens de agent waar we de auto huurden was dit geen enkel probleem, er was overal voldoende slaappleaats. We vertrokken vol goede moed en zouden in een Travellodge overnachten. Helaas hadden we de afstand verkeerd geschat, het park was zeer summier in kaart gebracht en er was geen TomTom! We kwamen in het donker aan, zeer beangstigend, geen verlichting en overal wilde dieren om ons heen. Toen we wilden inchecken kregen we de wind van voren hoe we het in ons hoofd haalden om nog in het donker te rijden en wat we van plan waren! Het bleek dat de Travellodge helemaal volgeboekt was, geen enkele slaappleaats meer beschikbaar. We kregen het advies om naar een 5 km verder gelegen Campsite te rijden waar men Lodges verhuurde, met de boodschap vooral niet uit de auto te stappen. De Campsite was van een afstand goed te zien in het donker, de enige plek waar licht brandde. Alleen de weg er naar toe was over een slingerend zandpad, overal liepen wilde dieren, gnoes, zebra's, leeuwen, olifanten etc. Liflafje vond het schitterend, hij dacht dat we in de dierentuin waren. Marjolein en ik vonden het iets minder en zaten met samen geknepen billen, maar er was geen weg meer terug.

Toen we bij de Campsite aankwamen werden we door de beheerder onthaald, maar ook hij was niet blij met de late gasten. Hij vertelde dat er kort geleden een Engelse dame die uit de auto was gestapt, omdat ze pech had, door de leeuwen was opgepeuzeld. Ook was hier alles vol geboekt, maar we hadden geluk; een echtpaar met een dochter hadden 2 lodges gehuurd, maar de dochter vond het te spannend en was bij haar ouders gaan slapen. Wij mochten het vrij gekomen huisje gebruiken, we hadden echter gerekend op een verblijf waar alle voorzieningen aanwezig waren, handdoeken, lakens, zeep etc. helaas was dit alles niet aanwezig, er stonden 2 stoelen en 2 één persoonsbedden en daar moesten we het mee doen. Ook lakens en dekens waren niet aanwezig. Het was aardedonker geworden met een heldere Afrikaanse sterrennacht, schitterend om te zien. De opening tussen de wanden en het dak van de lodge waren aan de bovenkant voorzien van betongaas om te voorkomen dat er dieren naar binnen konden klauteren. We hoorden door het gaas de geluiden van de jungle: apen, jakhalzen, nachtvogels, leeuwen, olifanten etc. We wilden gaan slapen maar hadden geen dekens, het was erg koud geworden. Liflafje lag te klappertanden op zijn bed, hij was niet gewend aan deze temperatuur. Ten einde raad wou hij de jute gordijnen die voor de openingen hingen als deken gebruiken en begon deze los te maken. Plots gaf hij een grote brul en riep: "help, help, an animal, an animal", bij onderzoek bleek dat hij een koude kameleon had vast gepakt die in het gordijn verscholen zat. De stakker kreeg er hartkloppingen van en deed geen oog meer dicht. De volgende morgen toen het licht werd zagen we dat er vlak bij de lodge een drinkplaats was. Het was of de dieren hadden afgesproken wie er eerst mocht drinken, eerst de olifanten daarna de leeuwen, zebra's, gnoes, giraffes etc. een schitterend gezicht, elk op zijn beurt. We hebben daarna een week door de Bush gezworven, tussen Massai's en wilde dieren, een ervaring om nooit te vergeten. We waren net op tijd terug.

Toen we aan boord klauterden werd de gangway opgehaald en we vertrokken voor de oversteek naar Singapore, de scheepsagent moest de huurauto terug brengen. Tijdens één van onze reizen, we voeren tussen de Golf van Mexico en de Middellandse Zee, moesten we plotseling naar Beiroet in Libanon, er was daar oorlog tussen Christenen en Moslims. We kwamen in het donker aan en zagen de raketten over en weer vliegen, het leek wel vuurwerk, maar het was zeer angstaanjagend. Het was niet veilig om bij donker de haven in te varen. De volgende ochtend vroeg mochten we naar binnen. Het was een zeer onheilspellende situatie, overal kapotgeschoten gebouwen, patrouilles van de VN vredesmacht op de kade. In de haven lagen kapotgeschoten en uitgebrande schepen. Tijdens het lossen van 300 ton toilet papier, moesten we die zelfde dag nog vertrekken om dat Lloyds het schip niet meer wilde verzekeren. We moesten de rest van de lading in Cyprus, Limasol lossen. We vertrokken in een zeer gespannen situatie, met alle hens aan dek, alleen het stampen van de scheepsmotoren was te horen. We zagen dat er raketvuur op Beiroet werd afgeschoten en dichtbij insloeg. Ik was bang dat er een raket op ons werd afgevuurd. Wat er dan allemaal in je gedachten op komt is zeer bijzonder, ik deed een schietgebedje dat me te binnen schoot, het was een lied wat ik op de zondagschool had geleerd.

Na een uur varen waren we in veiliger vaarwater gekomen, de kust was uit zicht en ging er een zucht van verlichting door de bemanning heen.

De reis ging vervolgens naar de Golf van Mexico, we hadden lading aan boord voor New Orléans. Om in New Orléans te komen moet je eerst de Mississippi op varen. Ik stond samen met Marjolein op het dek te genieten van de natuur, de Wetlands en de vergezichten. We zagen een grote kolonie ooievaars op de oever staan, een prachtig gezicht. Geloof of bijgeloof, tijdens deze reis werd Marjolein zwanger en 9 maanden later is onze eerste dochter geboren. Ik ben gestopt met varen en aan de wal gaan werken, eerst als leraar aan de Zeevaartschool in Vlissingen, ondertussen mijn Masters gehaald en later in de Energiesector gaan werken. Marjolein heeft nadat onze dochters meer zelfstandig waren, 16 jaar in de Uitvaarverzorging gewerkt; een eigen uitvaartonderneming opgezet en dit werk met zeer veel toewijding en liefde gedaan. Toen dit na 10 jaar te zwaar voor haar werd om 24 uur per dag 7 dagen in de week paraat te staan, heeft ze de zaak verkocht. Toen mijn pensioendatum inzicht kwam, hebben we besloten om de koude winter maanden in Spanje- Moraira door te brengen.

Tijdens een bezoek aan de markt in Moraira, zag Marjolein een folder op straat liggen, we waren deze al minstens 100 meter voorbij gelopen, maar Marjolein keerde terug en raapte de folder op, deze was van de Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia.

Na de folder thuis bestudeerd te hebben, besloten we eens een kijkje te gaan nemen en de zondagdienst te bezoeken. Na de dienst werden we zeer hartelijk verwelkomd. We voelden ons er meteen thuis en bezoeken sindsdien, als we in Moraira zijn, de zondagdienst.

Voor ons zijn de wonderen de wereld nog niet uit!

Jac en Marjolein Weggen

40 jaar Nederlandse kerk in Denia *(Henk de Jong)*

Zoals al eerder aangegeven zullen we een puzzeltocht organiseren met de onmisbare hulp van Allard Draaisma t.g.v. het 40jarig jubileum van de kerk.

Dat zal nu plaatsvinden op Woensdag 4 november.

Het zal geen puzzeltocht worden waar we de weg moeten zoeken, maar een tocht met puzzels (vragen om uw kennis van onze kerk te testen).

Voor onderweg krijgt elke deelnemer een lijst met vragen die tijdens de tocht beantwoord moeten worden.

Per auto kan er dan één formulier ingeleverd worden.

Geef a.u.b. aan of u mee wilt doen op de intekenlijst komende twee zondagen of telefonisch bij mij.

Nadere gegevens krijgt u zo spoedig mogelijk.

De Prof en de Student *(ingebracht door Jac. Luteijn)*

Professor/politicus Vande Lanotte neemt het middagmaal in de kantine van de universiteit. Een student zet zich tegenover hem aan dezelfde tafel.

Vande Lanotte ergert zich hieraan en zegt: “Een varken en een vogel lunchen niet samen.”

Zegt de student: “Oké, ik vlieg wel naar een andere tafel.”

Vande Lanotte is razend om dit antwoord en besluit om de student bij zijn volgend examen te grazen te nemen.

Op het volgende examen kan de student echter perfect op alle vragen antwoorden en de Vande Lanotte besluit, door ervaring gelouterd, om een meerkeuze vraag te stellen.

Hij vraagt: “Op straat tref je twee zakken aan, in de ene steekt een stapel bankbiljetten en in de andere steekt verstand, welke kies je?”

“De zak met het geld”, zegt de student.

Waarop Vande Lanotte zegt: “In uw plaats zou ik die met verstand genomen hebben.” Waarop de student zegt:

“De mensen nemen meestal datgene dat ze niet hebben.”

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- * Dominicaanse Republiek,
- * Ooghulp Wereldwijd,
- * Lilianefonds en Oikocredit.

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

In oktober en november is Jan Leeuwis uit Bommel onze predikant. In dec. en jan. is ds. Paul Saraber onze predikant. Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 15 november uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Evangelio-El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie/thee drinken)

Pastorie, tevens correspondentieadres:
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700 Denia

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet v.d. Brugge, Benissa		96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa		96 574 7431
Chris de Jong	Teulada (Huismeester)		67 772 9509
Bert Boxtart	Javea (red. Kerkband)		67 636 0501
1 vacature			

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Chris Ooms	96 578 3694
	Cor Pors	96 646 0841
	Peter Neeteson	63 497 9620 of
		0031-622413706
Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia